

ELŐFIZETÉS:
 Egész évre . . . 6 ft.
 Fél évre . . . 3 ft.
 Negyed évre . . 1 ft. 50 kr.
 A lap szellemi részét illető
 küldemények a szerkesztő-
 nek, anyagiak a laptulaj-
 donosnak küldendők.

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ POLITIKAI KÖZLÖNY.

HIRDETÉSI DIJ:
 egy 1 hasábos petit sor 10 kr.,
 többszöri hirdetésnél olcsóbb.
 Nyiltér sora 25 kr.
 Bélyegdíj minden hirdetésnél
 30 kr.
 A hirdetések Bittermann
 Nándor könyv- és könyvnyomdá-
 jában és a szerkesztőnél fogad-
 tatnak el.
 Kéziratok nem küldetnek vissza.

Egyes szám ára 10 kr.

Megjelen minden kedden és pénteken.

Egyes szám ára 10 kr.

A zongora.

Égtelen sok a panasz nőnevelésünk hibás irányára miatt, de bármit tartunk is szükségesnek egy jól nevelt leányra nézve, egy úgy látszik, elengedhetlen és ez: a zongora.

Eltörpül mellette a tudásnak minden ága, minden szív- és észképző ismeret és sokszor igazán elbámul az ember, hogy azoknak a mi zongorázó kisasszonyainknak (ha bir még létjogosultsággal e szó), mily kizárólagosan az ujjukban rejlik a műveltségük.

Nem volna semmi kifogásunk a zongora ellen, ha korlátozva maradt volna azon családok körében, melyek gazdasági helyzetüknél fogva pénzzel kárpótolhatják mindazt, amit a zongora időben elrabol; de midőn látjuk, hogy a közép-módu családokat is mennyire megszállta a zongora dühe, lehetetlen a divat e fonák kinövése ellen nem fordulnunk.

Haj, mert a zongora üldözi az embert mindenütt. Nem mehetünk végig az utcán, hogy minden rozoga ház ablakából ki ne hallják az ismeretes kalimpálás és ha hazatérünk, ismét csak ez ver ki bennünket nyugalmunkból és teszi ránk nézve unottá az életet, és bizonyára nem annyira a humor, mint inkább a maró szatira nyilatkozik abban, midőn arra a hirre, hogy a vasuti utazókat zongorával akarják mulattatni, az egész amerikai sajtó egyhangulag felszólal, hogy minek szaporítani a vasuti kellemetlenségeket?

Hát nem akarjuk éppen tagadni; lehet a zongora bizonyára szórakoztató, sőt mulattató is, de az a folytonos kalimpálás bizony éppen oly fárasztó és tűrhetetlen lesz ránk nézve, mint a sípláda örökös nyikorgása. Mi úgy tapasztaltuk, hogy azok a férfiak, kik többé-kevésbé szellemi munkával foglalkoznak, kiket akár hajlamuk, akár állásuknál fogva az élet komolyabb feladatai felett támadt gondolatok is érintenek, rendszerint eszméik világból, a nélkül, hogy ezért esztetikai érzeteik kielégítésében kárpótlást nyernének.

Az a technikai ügyesség, melyet zongoraművészetnek neveznek, igazi zenei élvezetet vagy éppen nem, vagy csak igen-igen ritkán szerezhet és soha sem ér fel a szórakozás azon nemével, mit egy igazán művelt nő társalgása a férfinak nyújtani képes.

És vajjon más oldalról nem-e épp azon körülménynek, hogy a leányokat csak folytonos üléssel járó foglalkozással, himzéssel, kötéssel, zongorázással gyötörjük, tulajdonítandó-e, hogy testi és szellemi rugalmasságukat oly hamar elvesztik s hogy a különböző bajok, ideges ingerültség, sápkör, kedvetlenség, elfásultság és életlenség rendszerint már ifjúságuk virágzó korában erőt vesznek rajtuk.

Valóban a zongora kultuszával nem sokat nyert a nőnevelés ügye, sőt sok esetben egyenesen káros hatását érezhetjük, mert eltereli a női rendeltetésétől, nem ritkán pedig egyenesen barázdát von közte és a férfi között.

Látjuk pl. hogy a kishivatalnok, az iparos, a kiskereskedő nem igen mer közeledni a zongorázó kisasszonyhoz, még ha a zongorájánál egyéb hozománya sincs, de a legtöbb esetben nemcsak hogy nem mer, de nem is akar, mert neki háziasan nevelt, munkához szokott nőre van szüksége és egy elközmásodott levesért nem igen békítik ki Bethoven szonátái.

Igy aztán a nevelés átka elhervasztja a legtöbb szegénysorsu hajadont, kik a házi gazdálkodás és a munka elől eltereltetve, a zongora által felnevelt nagyzó ábrándjaik mellett látják egyre aggasztóbb módon tünedezni éveiket, míg végre azon borzasztó helyzetbe jönnek, hogy az erkölcsi bukás vagy a permánens éhhalál közt választani kénytelenek.

Gymnasiunai tanulók szülei figyelmébe.

1. A zombori állami főgymnasiumnál a javító-, pótló-, felvételi- és magánvizsgálatok folyó

ló 29., 30. és 31-én tartatnak. Részletes tudósítás a gymnasium előcsarnokában levő hirdető táblán lesz annak idején közzétéve.

2. A tanulók felvétele és beírása az 1890/91. tanévre az eddigi szokástól eltérőleg, szeptember hó 1., 2. és 3. napjain d. e. 8—12-ig az igazgatósági irodában eszközöltetik.

3. A gymnasium első osztályába az 1883. évi XXX. t. c. 10. §-a értelmében csak oly növendékek vétetnek fel, kik a beíráskor életük kilencedik évét már betöltötték és vagy arról, hogy a népiskola négy alsó osztályát jó sikerrel végezték, nyilvános népiskolától nyert bizonyítványt mutatnak elő, vagy felvételi vizsgálaton igazolják, hogy hasonló mértékű képzettséggel bírnak.

4. Tizenkét évesnél idősebb tanuló felvétele felett a tanári testület határoz.

5. Minden tanuló, ki az intézet bármely osztályába először jelentkezik, köteles felmutatni keresztleveletét, illetőleg születési bizonyítványát.

6. A felvételtkor tartozik a tanuló felmutatni orvosi bizonyítványt arról, hogy mikor volt utolszor beoltva és mily eredménnyel; a kik életük 12-ik évét betöltötték, újraoltási bizonyítványt.

7. Minden tanuló a felvételre személyesen és rendsz. int. atyja, anyja vagy gyámja, illetőleg azok valamely külön megbízottja kíséretében tartozik az igazgatóságnál jelentkezni. Azok a szülők vagy gyámok, kik nem laknak az intézet helyén, gyermekük vagy gyámfiuk felvételekor alkalmas helyettest tartoznak bejelenteni, kire a házi felügyelet és nevelés tekintetében kötelességüket és jogukat átruházzák, hogy a gondviselésére bizott tanuló felől az igazgatóság vagy osztályfőnök értesítését elfogadhassa. A szülők és gyámok e részben minden változtatást személyesen vagy írásban tartoznak bejelenteni az igazgatónál; ennek viszont joga és kötelessége ott, hol alapos oknál fogva a gondviselést elégtelennek, vagy a befolyást épen károsnak tartja, megkövetelni, hogy e tekintetben célszerű változás történjék.

8. Minden tanuló minden évben felvétele alkalmával 3 frt felvételi díjat, az ifjusági könyvtárra 50 krt, az évvégi értesítőre 50 krt, a tenta használatáért 10 krt köteles fizetni, ezen díjak alól felmentésnek nincsen helye.

9. A tandíj 24 frt, melynek fele a beiratás-kor, fele pedig 1891. február 1-én fizetendő. Jeles előmeneteli, jöviseletli és szegénysorsu tanulók az igazgatóság által meghatározott időben a tandíj elengedéseért folyamodhatnak.

10. A felvételi vizsgálat díja 10 frt; a magánvizsgálat díja, a felvételi és tandíjon kívül 40 frt; az osztály-összevonással tartott magánvizsgálat díja 60 frt. Mindezen díjak a vizsgálat megkezdése előtt fizetendők le.

11. Az 1890—91-ik tanévvel az V-ik osztályba lépő tanulók a középiskolai törvény módosításáról szóló 1890. XXX. törvényeikk értelmében a görög nyelv és irodalom tanulására nem kötelezettek, ha a görög nyelv és irodalom helyett szabad választással a következő tárgyak egyikében nyerneik rendes oktatást:

a) a magyar irodalom bővebb megismertetése, kapcsolatban a görög remekírók műveinek ismeretével magyar fordításban s a görög irodalom-és művelődés-történet alapvonala; b) a rajz (mérési és szabadkézi rajzi elemekkel).

Az a) és b) pont alatt említett tantárgyak az ezekre jelentkező tanulóra nézve kötelezők s az e tárgyakban való előmenetelők a többi rendes tantárgyakban tanúsított előmenetellekkel egyenlő értékű beszámítás alá esik, mégis azon különbséggel, hogy míg az a) pont alatt említett tantárgy a szóbeli érettségi vizsgálat tárgyát képezi, addig a rajzból érettségi vizsgálat nem teendő.

12. A kik a görög nyelvet tanulják, azok ugy mint eddig, az érettségi vizsgálat letévése után bármely főiskolába felvétetnek; a kik azonban a görög nyelvet nem tanulják, hanem helyette a 11-ik §-ban említett tárgyak egyikében nyerneik

oktatást, dacára annak, hogy az a) pontban említett tantárgyból érettségit tettek, a középiskolai törvény módosításáról szóló 1890. XXX. t. c. 5. §-a értelmében a tudományegyetemek és egyéb főiskolák hittudományi karára, vagy azok nyelvészeti, bölcsészeti és történelmi szakosztályaira (s a tanárképző-intézet ugyanezen szakosztályára) nem bocsáthatók, kivéve, ha a görög nyelv és irodalomból pótló érettségi vizsgálatot tesznek.

13. Az V-ik osztályba lépő tanulók szülei illetőleg törvényes gyámjai a beiratás alkalmával szóval, távollétük esetén az általuk kiállítandó írásbeli nyilatkozat utján, kötelesek kijelenteni, hogy mely irányt választják gyermekük illetőleg gyámoltjuk részére.

14. Ha a tanuló a szülők illetőleg törvényes gyám távollétében ezek írásbeli nyilatkozata nélkül jelentkezik az V-ik osztályba való felvételre, a választott irányt bejelenti, de az írásbeli nyilatkozatnak 8 napon belül való beszerzésére utasítatik. Ha a tanuló a határidő elteltével sem mutatja be a kívánt nyilatkozatot, az igazgató értesíti a szülőket illetőleg gyámat, hogy a tanuló mely irányra jelentkezett, oly hozzáadással, hogy ha 5 nap alatt ellenkező értesítést nem kap, a tanuló választása véglegesnek fog tekintetni.

Zombor, 1890. aug. 21.

Városvi Tródar,
igazgató-helyettes.

Hirek.

Az izraelita hitközség állítólagos meghívója. Hogy a főispán és a hatóságok főnökei miért nem jelentek meg a király születésnapján a helybeli zsinagógában tartott istenitiszteleten, az abban leli magyarázatát, hogy a rabbi az istenitiszteletre őket nem hívta meg, hanem csak értesítette arról, hogy ekkor és ekkor istenitisztelet fog tartatni. Az értesítés szövege a következő: „Van szerencsém ezennel hivatalos tisztelettel értesíteni, hogy Apostoli Királyunk Ő Felsége születésnapja alkalmából f. hó 18-án d. e. 11 órakor zsinagógánkban ünnepélyes istenitisztelet fog tartatni. Kelt Zomborban, 1890. évi augusztus hó 17-én. Dr. Fischer s. k., ker. főrabbi.“ Az egész művelt világ elfogadott szokás az, hogy a hatóságokat az egyes hitfelekezetek az általuk megtartandó ünnepélyes istenitiszteletekre meghívják. Ezt tette eddig különböző alkalmakkor az izraelita hitfelekezet is, és meghívója a hatóságok által mindig respektáltatott. Tartsa magát jövőre az elfogadott szokáshoz és neki sem lesz panaszra oka.

Szent István ünnepén a zombori róm. kath. templomban fényes istenitisztelet volt, melyen a megye és város tisztikara Sándor Béla főispán vezetése alatt, a kir. pénzügyigazgatóság Danczer Kornél igazgatóval, az állami hivatalok személyzete főnökeivel s a közös hadsereg, honvédség és csendőrség tisztikara Uher Vilmos honvédnagyállományparancsnokkal testületileg voltak jelen. A kaszinó-egyleti dalárda férfikara egy Zangléle misét adott elő. Betétek voltak: Rank „Ave Maria“-ja, énekelte Staudacher József ur és Langer János „De sancto Stephano rege“ című alkalmi egyházi dala, énekelte Fejér Eulália k. a. A templom előtt 86 fonyi honvéd-díszszázad adott Gírihy Mihály százados vezényszavára jól sikerült össztűzket. A középületek fel voltak lobbogva és az üzletek — tulajdonosaik vallására való tekintet nélkül — egész napon át zárva voltak.

Lojalitás. F. hó 18-án, mint Őfelsége legmagasabb születésnapján, fényes istenitisztelet tartatott Újvidéken, a melyen főt. Haring Lipót nyug. plébános pontifikált. A misén megjelentek a főispán vezetése alatt a városi tanács és az összes hatóságok tisztviselői. Számos épületen kitűzték a nemzeti színű lobogót. Ugyanezen napon a szeb székesegyházban is volt hálaadó istenitisztelet, a melyen nagyszámú papság segédkezése mellett Petrovits Bazilián püspök pontifikált.

Fényes isteni tisztelet volt Apatinban f. hó 18-án d. e. 9 órakor Őfelsége születése napján. A szertartást nagyszámú Puck István apát ur végezte két diakonus s 5 papnövendék segítségével. A szentmise alatt az itteni díszörök kivonultak s lövöldöztek, ugy a mozsarak bömbölése hirdette a nagy napot. A szentmisén az apatini intelligencia, ugy a hivatalok mind képviselve voltak.

Őfelsége születésnapján aug 18-án az ó-kanisai r. kath. templomban ünnepélyes istenitisztelet tartatott ft. Fonyó Lajos pl. ur által, melyen résztvett az elüljáróság testületileg indulva a községvezető s a nép értelmisége valláskülönbőség nélkül.

Felsőes királyunk születése napja alkalmából a helybeli zsinagógában is hálát adó ünnepi istentisztelet tartott. A zsidó hitközség ismét csak kitűnő tanúbizonyságát nyújtotta annak, hogy hazafiasság dolgában bátran sorakozik e haza bármely más felekezeti és nemzetiségű osztályához. Kivetkezett a külön nemzetiségű jellegéből, mely még mindig sajnálatos tulajdonságát képezi számos, hazánkban lakó oláhnak, tónak, száznak: esupán felekezeti tartotta meg, ni mellett minden egyes tagja jó hazafi, a király hű alattvalója és különösen jó magyar. Mióta a hitközségnek igazán hazafiassá érte és magyar szavú lelképítője van, valahányszor alkalom volt rá, mindannyiszor teljes bizonyosságot szerzettünk minderről. — Az ünnepi istentisztelet 11 óra helyett 11 óra 15 perckor vette kezdetét, mert a hitközség a megyei és városi tisztikár jöttét várta, kik eddig ily ünnepélyek alkalmával mindig jelen voltak a mai istentiszteletre a hitközség végtelen sajnálkozására testületileg távol maradtak. Mindazonáltal a templom zsúfolásig megtelt vegyes felekezetű, hű alattvalókkal. — Az istentiszteletnek következő programja volt: 1. Sulzernek „Má tó vü“ kezdetű zsolnárát vegyeskar énekelte kitűnő precizitással. A benne levő szöveget a hitközség fiatal, jól iskolázott főkapitánya énekelte. Kinek kellemes hangját a közönség már is ismeri, tehát nincs róla sok mondani valónk. 2. Ezt követte a közönség főpásteria által mondott lelkes, emelkedett szellemű, magvas szövege, mely igazán elragadta az egész hallgatóságot. Különösen szép volt a befejezésül a királyért magyar nyelven költött ihlettséggel mondott fohász, melyet állva hallgatott, igaz gyönyörrel a közönség. A fohászt azután a nyílt frigysekre nyitott imésiméte a rabbi héber nyelven. 3. Ugyancsak nyílt frigysekre nyitott énekelte a vegyeskar Kőlesy Hymnusát, mit befejezésül a Sulzer által komponált „Adon álom“ kezdetű zsolnár követett, a vegyeskar által kitűnő összhangban énekelve. A karban szívesen közreműködött hölgyek és urak u. m.: Galandauer Paula, Goldfahn Cecília és Eleonora, Goldstein Flóra, Kaufmann Helén, Kramer Irén, Spitzer Berta, Szegedi Réchel kisasszonyok, Staudacher, Feuermann, Friedmann és Komlós urak — utóbbi mint karvezető és betanító — fogadják a hitközség hálás köszönetét.

Haynald bíboros érsek 40,000 frtos alapítványa. Hogy a vég nélkül bőkezű egyházfejedelem O Kanizsán építendő zárda, esetleg kórházra 40,000 frtos alapítványt tett Mária Valéria királykisasszony szerencsés férjhezmenetele alkalmából, azt annak idején közölték az összes hazai lapok. Ez alapítványra vonatkozólag a kalocsai káptalan jegyzője leiratot intézett O Kanizsa közönség elöljáróságához, mely leirat a f. hó 18-án tartott közgyűlésen tárgyalva is lett. A leirat így szól: „A tekintetes Elöljáróságunk O Kanizsán! A kalocsai Fő káptalan megbízásából van szerencsém a tiszt. Elöljáróságot értesíteni, hogy bíbornok-érsek Oeminienciája f. é. július 4-én 1735. sz. a. kelt magas leiratával Mária Valéria királykisasszony O csász. kir. fenségének szerencsés házassága emlékének megörökítéséül egyebek közt az O Kanizsán lakó róm. kath. magyar ajku hivat' javára felállítandó s az iskolánövekre vezetésére bíználó róm. kath. nőiskolára, vagy ha a folyamatban levő tárgyalások egy, az irgalmas növekre gondozására bíználó Haynald Lajos bíbornok-érsek nevével viselő kórház felállítását kívánatosnak véleményeznek, ezen kórházra a) 4 1/2% magy. jelzál. záloglevelekben 18,000, b) 5% magy. jelzál. záloglevelekben 22,000 frtot, összesen 40,000 frtot kegyeskedett alapítványt tenni, mely záloglevelek 1891. é. január 1-én esedékes szelvényekkel együtt a Fő káptalan kezelésé alá lettek bocsátva.“ Ezen értesítés felolvása után ifj. Tóth József válogatottnak szavakban mond Oeminienciájának köszönetet a nagyszerű adományért s általános helyesléssel fogadott abbéli indítványát, hogy jegyzőkönyvileg is köszönetet szavazva fómagasságu bíbornok érsekünknek egy diszkrétusság menesztessék Kalocsára az adomány megköszönési s egyben a további lépéseket megtenni az adomány felhasználását illetőleg — a közgyűlés többek hozzájárulása után egyhangulag elfogadta. A diszkrétusság főt. Fonyó Lajos plébános ur vezetésével a következő urakból álland: Csonka Sándor mérnök, Dukay István közgyám, dr. Király Sándor ügyvéd, Kosztyik Janos gyógyszerész, ifj. Tóth József földbirtokos és Tukats Miklós jegyzőből.

Személyi hírek. Mint hírlík, Petrovits újvidéki g. n. e. püspök Temesvárra fog áthelyeztetni.

Kinevezés. A király öfelsége Burány Bélát, a honvédségi Ludovika akadémia tisztképző tanfolyamának végzett növendékét, a szabadkai 6-ik számú honvéd gyalogezred 2-ik (zombori) zászlóaljába való beosztással hadapródá nevezte ki.

Athelyezés. A m. kir. pénzügyminiszter Csoma Béla, zalaegerszegi és Legény Károly zombori m. kir. pénzügyigazgatósági fogalmazókat saját kérésükre kölcsönösen athelyezte.

Kinevezés. A m. kir. pénzügyminiszter Halász Kálmán verseci ügyvédet a zombori kir. pénzügyigazgatósághoz II. osztályú fogalmazóvá nevezte ki.

Athelyezés. A m. kir. pénzügyminiszter Janosó Géza bajai kir. adóhivatali illeték-kezelő számtisztet a zombori kir. pénzügyigazgatóság számvevőségéhez helyezte át.

Tűzoltó-egyesületünk. A zombori önkéntes tűzoltó-egyesület az eszéki tűzoltó egyesület zászlószentelésén méltóan lesz képviselve. Eddig közel ötvenen jelentkeztek a részvételre. Ugyanakkor tartja az aradi-szigmondházi tűzoltó-egyesület is zászlószentelését, melyen egyesületünk háromtagból álló küldöttséggel fogja magát képviselni.

Pályázat van hirdette a zentai kir. közjegyzőségre szeptember 15-iki határidővel.

* Bocsásson meg az igen tisztelt hitközség, de ezen, ha higgatlan megmondják a dolgot, nincs mit megútközniök. Mert hiszen a hatóságai személyek is emberek és logice, méltányos alapon nem lehet tőlük kívánni azt, hogy minden felekezeti templonukba ellátogassanak. Ha ezt a kívánságot pl. Újvidéken mereven fontartják, akkor az ottani hatóságai szomatikusnak a római katolikus, görög keleti, görög katolikus, helvet, ágostai, örmény, orosz, izraelita templonokban kellene egygyöngyben küzdeniök, a kacagányos mente által megdupplázott 30-32-ös meleg ellen. Hogy ezt a hitközség bölcsebb része nem képviselheti óhajtott hatóságokat a művelt konvenció formái szerint hívják meg; azok pedig tudni fogják a figyelmet viszonzni azzal, hogy megosztanak arányosan a templonok között s mind-egyikbe küldenek kebelükkel néhány tagu deputációt. Így aztán a lojalitás nem válik illóalás gyanúsítások és képzelt sérelmek forrásává s elég lesz veje mindenkinek, sőt az illemlnek is. Szerk.

Kinevezés. Az újvidéki kir. törvényszék elnöke az újvidéki kir. járásbírószághoz Soós Lajos végzett joghallgatót segélydíjas joggyakornokká nevezte ki.

Kitüntetés. A tanítóképző tanárok országos egyesülete Mócsy Antalt, a kalocsai érseki tanítóképző intézet igazgatóját, alelnökévé választotta. Tekintve, hogy a vármegyénkbeli róm. kath. tanítói generáció ifjabb tagjai mind Mócsy ur keze alól kerültek az életbe, e szép elismerésben méltó örömmel osztoznak az ő számos itteni ismerősei is.

Jubiláris doktor. Saly Imre dr., Baja város főorvosa, vasárnap ünnepelte felszázados doktori jubileumát. Ez alkalommal Hajnik Imre, a budapesti egyetem rektora és Fodor József orvoskari dékán személyesen nyújtották át neki a tudományegyetem díszoklevelét.

Gabona- és magvásár. A bécsi nemzetközi magvásár e hó 25-én és 26-án fog megtartatni. E vásárra Bajáról Weidinger Salamon gabnakereskedő választott meg.

Esküvő. Elköltözött a kanizsai földik, dr. Bérczy Gyula kisteleki gyakorló orvos, f. hó 25-én d. u. 5 órakor esküszik örök hűséget a bájos Goldman Ida kisasszonynak Mindszentben.

A műkedvelői színi előadás, melyet a zombori kaszinó egyetli dalárda f. évi július hó 15-én zongora alapja javára rendezett, csak 78 frt 82 kr hasznót hozott. A 250 frt bevételből a kiadások 171 frt 18 kr emésztettek fel. Több hasznót remélnek „A férj az ajtó előtt“ című operett második előadásából, melyet szeptember hó 6-ára terveznek.

Magyar zeneiskola. A budapesti magyar zene-egyesület iskolája egybekötve a felsőbb kiművelési magyar zeneiskola osztályával f. évi szeptember 9-én nyitja meg 1890-91. évi tanfolyamát. a) A zeneiskola 4. rendes és egy előkészítő osztályból áll, mely utóbbiba olyanok is felvétetnek, kik semmi előkészülettel nem bírnak. Gyakorlati tantárgyai: zongora, hegedű, mely hegedű, gordonka, fuvola, cimbalom, karének, vonós-egyenes és egyéb összgyakorlatok. b) A felsőbb kiművelési zeneiskola 3 osztályból áll. Gyakorlati tantárgyai: hegedű, mely hegedű, gordonka, nagybőgő, zongora, fuvola, magánének szinpadai képzéssel, egy az opera, mint az operette számára, karének összjáték, zenekari gyakorlat, prima-voice olvasás, betanítandó zeneművek körüli eljárás (karmesterkedés) és zeneszerzés, u. m. összhangzattan, ellenpont, ellenpontos és szabad műformák s bangszerelés. Elméleti és mellékeltantárgyak: zene elmélet, összhangzattan, általános és magyar zenetörténet, magyar nyelv- és verstán, a magyar zene sajátosságai és aesthetika. c) Pedagógiai tanfolyam azok számára, kik a tanításra készülnek, külön pedagógiai tanfolyamban (minő eddigelő zeneintézetünkben még nincs) az ált. nevelés- és tanítástani adatik elő, a tényleges tanítás gyakorlatával. A beiratkozás mindkét nemű növendékekre nézve f. é. augusztus 28-án kezdődik az egyesület helyiségében. (Václ. körút 16. sz., II. em. 52.) naponta d. e. 10-12 ig és d. u. 3-5 ig. Szeptember 10-iktől kezdve csak délelőtt 10-12 ig. Beiratási díj a zeneiskolába: 3 forint, havi tandíj 4 forint. Beiratási díj a felsőbb kiművelési osztályokba: 5 frt, tandíj havonként 7 frt, a szinpadra készítő osztályokban 8 frt. Az elméleti mellékeltantárgyakért külön tandíj nem jár. Beiratkoznói ily hangszerekre is lehet, melyek a fentebbiekben elősorolva nincsenek, a mennyiben ha valamely hangszerre 3 tanítvány jelentkezik, számukra külön társastanfolyam nyitattik. A zenekari iskolába előhaladottabb növendékek díjtalanul vétetnek fel. Kiváló tehetségű szegény növendékek díjmentességben részesülnek. Nikollits Sándor, igazgató elnök. Weszely Ödön, titkár. Dezsényi József, Káldy Gyula, alelnökök.

Vigadó O-Kanizsa. A „Gazdasági olvasókör“ augusztus 20-án délután sikerült táncvigalmat rendezett 50 kros belépődíjjal. — A keresztény nőegylet alapítókéjének gyarapítása céljából már is nagy érdeklődéssel kísért bálat rendez a f. hó 31-iki bucsúünnepély alkalmából a nagyvendéglő dísztermében. A nögyeleti bál sikere attól függ, vajjon az illetékesek a nagyvendéglő dísztermének dísztelen, nagyon rozoga padozatát ki fogja-e javíttatni? Ha nem — előre is el lehetünk készülvé ily hírekre: a kitörött lábszár, vagy a gyilkos táncterem.

Gyászhir. Fuchshoffer Ferenc, újvidéki építész, hosszú és kinos szenvedés után, f. hó 16-án, 67 éves korában jobblétre szenderült.

Ertesítés. A bezdáni ízr. hitközség elemi népiskoláján a beiratások aug. 31-én és szeptember 1-én fognak megtörténni. Az iskola vezetője, Hoffmann Gyula, okl. elemi főtanító, *pensionatus* léptet életbe szeptember 1-én oly tanuló részére, kik középiskolába nem lépnek át, de kiket szülőik kereskedelmi pályára szándékoznak adni. E kereskedelmi magántanfolyam tárgyai: *könyvelés, kereskedelmi levelezés, váltóisme, árúisme, kereskedelmi számtan.* Egy é alatt a tanuló ugy előkészítetik, hogy üzleti iródaiba léphet. Egyelőre 3 ily tanuló fogadtatik el. Havonkénti fizetés — élelmelés, mosás és tanítás 35 frt. kik francia nyelvet is óhajtanak tanulni, 5 frttal többet fizetnek. A legfigyelmesebb bánásmód, egészséges polgári élelmelés, vállalás, erkölcsös nevelés és szakszerű tanítás biztosított. Ajánlatokat szept. 1-ig elfogad Hoffmann Gyula tanító Bezdában.

Arverés lesz Baján november hó 27-én Pollák Adolf 9000 frtra becsült ingatlanaira.

Eljegyzés. Röder Jakab, csantavéri kedvelt tanító, a napokban jegyezte el Schück Jenny kisasszonyt, özv. Schück Hermann kedves és szép leányát Parabutyról.

Vörös kahas. Bogojeván folyó hó 17-én, vasárnap, d. u. 6 órakor tűz ütött ki, mi borzasztó rémülést okozott a lakosság között. Valami takarmányféle gyuladt meg ismeretlen módon. A roppant hőség és kedvező szellő folytán, a jótörkévkévtől oltók, két nádas házat már nem menthettek meg az elem dühétől. Nagy szerencse, hogy „szervezett tűzoltók“ hiányában jegyzőnk a jászándéku, de fejtelen lakosságot érélyes hangjával, előrelátó megfontoltsággal s nyugodt szakértelemmel tudja utasításait igazgatni. — Elismerést érdemel Sáfán Kovácsunk is, ki ritka avatottsággal kezeli egyetlen feskendőnkét.

O-Kanizsai irják: Az itteni kath. nögyelet pártfogása folytán a népkertben téréne tartatik. Ez mindenesetre igen humánus dolog, mert egyrészt a közönséget mulattatja, másrészt pedig a helybeli cigány zenekar sorsán segít. Ezen célszerű intézkedésnek lett is hatása, a mennyiben a közönség az utóbbi időig, dacára a nagy kánikulai melegségnek, igen szép számban jelent meg; mostanában azonban igen gyér közönség látogatja. Okát ennek abban véltem találni, hogy valószínűleg megunta már a közönség; de korántsem ez az oka a gyér látogatásnak, hanem az, hogy az egyiptomi sötétség dacára egy világító eszközt sem bocsájtanak a közönség rendelkezésére. Már pedig, ugy hiszem, hogy senki sem fogja magát kitenni azon eshetőségnek, hogy lent valami baj érje. Előfordult már azon eset is, hogy a cigányok kottából játszottak volna, ha látták volna a hangjegyeket.

Nyomozás. Okirathamítás büntette miatt jogerejüleg 3 hónapi fogházbüntetésre ítélt Lucsár Péter ismeretlen tartózkodású vádlott nyomozandó s felleltalálása esetén ezen kir. törvényszékhez bekísérendő. Személyleírása: születés- és lakhelye Tovarisoa, napszamos, nős, görög keleti, 56 éves, termete magas, arca hosszás, szemei szürkék, orra tompa, szája hibás, haja ősz, fogai épek, szakállá nincs, különös ismertető jelei nincsenek. Újvidéki kir. trvszék.

„Egy ügyvéd“ aláírásával pamfletet kaptunk, melyben a kiszácsi lázadás történetének címe alatt az összes alsó bácskai főbírák, jegyzők és szolgabírák megvannak hurocolva. Reméljük, hogy a meghurocoltak a névtelen rágalmozónak nem engedik el az elégtételt; mert ha közszolgálatban levő uri emberekről nyomtatásban így és ilyenek lehet beszélni büntetlenül: akkor a tisztesség iránti érzéket ki kell tagadni az erkölcsi tényezők sorából. Pájevits A. újvidéki könyvnyomdász bizonyára nem fogja hátát tartani a névtelen paskilozó helyett.

Bucsu. Újvidéken f. hó 16-án tartották meg a szokásos szt. rókusi bucsut. A mondott napon reggeli 9 órakor egyházi szent beszéd és utána mise következett, a melyet nt. Wachtl István s. lelkész tartott. A népszerű s. lelkész vendégszerető asztalához egybegyűjtötte barátait és tisztelőit, akik feszületül a legvidémből hangulatban töltötték el az estét.

Saját büne verte meg. Baján Mettler Bálinté, öt élő gyermek anyja, a napokban gyanus körülmények között hirtelenül elhunyt. Miért is a hatóság a hulla felboncolását rendelte el. A megejtett boncolás konstatalta, hogy Mettlerné magzatelhajtás folytán halt meg. A megindított vizsgálat egyuttal konstatalta, hogy a „mütétet“ Lóosz Antalné hajította végre. A lelketlen asszonyt azonnal elfogták. Midőn meghallotta, hogy büne kitudódott, fölmetszette ereit. Az orvosi segély azonban megmentette életét.

Esküvő. Folyó hó 18-án este 1/2 7 órakor vezette oltárhoz Apatinban Farkas Ferenc bezdáni derék tanító a kedves és bájos Milla Hermin kisasszonyt, Milla Márton köztiszteletben álló tanítónk leányát. Az esketést Maison Mihály rigyicai plébános ur, mint rokon, végezte, s az esketést után gyönyörű ékesszólásu beszéddel tintette ki magát. A násznagyi tisztséget a Bezdányi részéről dr. Fleckenstein Ferenc ügyvéd ur végdől, és a menyasszony részéről dr. Schmausz Antal ügyvéd Apatinból végezte. A lakoma legnagyobb jókedvben folyt le s közben dr. Schmausz Antal, dr. Fleckenstein Ferenc, Maison Mihály és dr. Lang József járásorvos kitűnően sikerült toasztokat mondtak; éltetve részint az ifju házaspárt, részint az örmészülöket és a jelenlevő szép hölgyköszort. A lakomat tánc követte, mely egészen reggeli 1/2 7 óráig tartott, mikor az ifju házaspár kocsiraült s Bezdánba utazott s ezzel a Farkas az apatiniaknak egy legszebb bárányát ragdta el. Isten tartsa az ifju házaspárt a legjobb egységben az emberi kor végső szakáig!

Új lap. Baján Lemberger Ármán dr. ügyvéd szerkesztése mellett új lap indul meg szeptember 21-től „Bajai Hírlap“ címe alatt. Előfőtézési felhívása s programja így szól: Előfőtézési felhívása a „Bajai Hírlap“ vegyestartalmu hetilapra. Szerkesztő: dr. Lemberger Ármán, ügyvéd. Megjelenik minden vasárnap. Lázás sietőséggel nyomulnak előre a szellem utazai a közművelés esapásán. Dolgos méhrajként munkálkodnak az elme felkent bajnokai az emberi tevékenység szerteágazó versenypiacain, léptikön virágzó, pezsdülő élet, haladás, vagyoni jólét és öröghedés fakadnak. A figyelmes vizsgálódó szemhatáran mindenütt a serény munkálkodás lélekterítő tanúbizonyságai, mindenütt a lépesözetes előmenetel örvendései a serény munkálkodás — csak fájdalom itt, szűkebb hazánkban, szerett városunk határain belül ütötték fel vészes birodalmukat a megcsontosodott stabilismus, a petrifkált közönyösség, a retrográd irányzat a társas élet minden mezején, az ipar- és kereskedelem megannyi kítűdötérén. Mindentűt frissen pezsgő mozgalmasság, elevenen lüktető érverés, csak nálunk, e talpalatnyi szűlföldön, az clesenevészedés, a káros tespedés és elposványodás hippokratesi arca. A sajtó, e méltán becsült nagyhatalom, leendene első sorban hivatva ez általános pangás közepette bátorító és buzdító, serkentő és lelkesítő szavával lángra lobbantani a hamvadó zsaratnokot, az ő nemes és szent missziója harci tárogatóként tette ébren a vesztelő elemeket és teremtő, ellentálló erejével új, összhangzatos működésre pezsdíteni a társadalom lomha szervezetét. E dícséretes, e méltánylandó eszme zsoldjába óhajtana a mi lapunk is szegődni, melyet f. évi szeptember hó derekán közönségünk jóakaratu istápolásával szárnyra bocsájtan szándékozzunk. Amit imént általános, széles ecsetvonásokban jegyeztünk fel a sajtó egyetemes hivatásáról, legyen szabad azt apróbbra szedve, lapunk különleges programjaként t. c. közönségünk tájékoztatásul előterjeszteni. Lapunk feladatává tűzte: lelkiismeretes hűséggel és odaadó ügyszereettel beszámolni minden egyes társadalmi tényező sáfarkodásáról, éber figyelemmel kísérni a városi közigazgatás, a helyi törvénylátás, az ipar és kereskedelem összes terein felmerülő mozgalmakat, pártolólág és buzdítólag felkarolni a művészet és irodalom jogos kívánalmait, egyszóval kitartással és szorgalommal szolgálani első sorban városunk megannyi nagy horderejű érdekét és e mellett folytonos gondozásban részesíteni a környező vidék számtalan létkérdéseit. Vezérekünk lehetöleg mindig helyi érdekű dolgok megvitátását vonandja eszmekörébe, tárcarovatunk vonzó alakban, eleven és friss feloldozásban ismertetendi a lefolyt hét krónikáját, napi híreink ki fognak terjeszkedni a megye és környék fontosabb eseményeire is, közzgazdasági és törvénykezési csarnokunkban pedig harcolni fogunk városunk és vidéke jogosult igazaiért. Bizalomtelten hisszük és reméljük, hogy városunk és a környék tollforgató jelesei készséggel csoportosulandnak kibontott zászlónk köré és hogy kezdeményezendő vállalatunk Baja város és vidéke értelmese és művelt közönségének jóindulatu tá-

mogatás
Bajai H
nyvi tar
21-étől
Előfőté
egész év
25 kr,
lemények
ban. Az
talához
dok. Bar
ségünk
Baján,
Ármán,
Nánay J
Hír
részéről
után 1890
szóló adó
s a értelme
1890. évi
lag, a vá
betekintés
meztetés
kik a kivé
alatt felsz
rénél és d
a kivetés
votak a la
15 nap a
stromban
vattak meg
tént bejeg
felszólalmá
1890. évi
mester.

Vig.
bélyeség.
Purger Laj
A h
évi augus
rittersfeldi
vél gyalog
jól megérde
tük, ehre d
bornagyi je
45-ik honvé
zényelt szig
ezen alkalm
honvéd gya
elrendelte.

Újvid.
logezred egy
másik zászló
sirva fakad,
Új ú
zetet, Schl
a Trefort. e
Kato
borban, 16 á
Hely.
több disputá
szét, a követ
szám vezérő
tatásáról lév
dr. Molnár Is
katolikuská
kik törvénye
tanra oktatja
egyözleg a
nak. Biztos t
midőn a meg
megjelent, M
más, az ő tu
a kérdésre k
rá alkalmazot
visszavonás s
Az idő
dalmazott zsi
Elado
fog árverezt
Kittün
kovits György
elnökévé vá
ségeleg nyujt
Egy hi
a gymnasium
osztályába in
tartásra elvála
Új zene
udvari zenemű
pásztorfiu.“ Da
Izabella. Ara 5
országi dalmo
elészóval ellát

Papvá
kelett sürgöly
mellett Fonyó I
lasztatott meg
delén levő, tette
is rutinizott v
tanfériut nyer
felé: Eljen Fony

Dr. Pavlov
kesztett „Nase
igen érdekes ve
a keleti esemén
következőleg ha
„Mi kétekk
időközönként sz
mely kívülről sz
sem aludt ki egé
találni. A n...
lyen fontos, de
lángba borította
széline oly büszk
valaki a háta mö
mig más nemzet
Hogy Oroszorszá
ő legjobban fogja

mogatásával és hathatós pártfogásával találkozand. A „Bajai Hírlap“ nagy nyereségét alkalommal legalább is 1 ivnyi tartalommal jelenik meg folyó évi szeptember hó 21-étől kezdve, hetenként egyszer, vasárnap reggel. Előfizetési ára vidékre, vagy helyben házhoz hordva: egész évre 5 frt, félévre 2 frt 50 kr, negyedévre 1 frt 25 kr, egyes szám 15 kr. Hirdetések és nyilvántartási közlemények árszabály szerint vétetnek fel a kiadóhivatalban. Az előfizetési pénzek a „Bajai Hírlap“ kiadóhivatalához, Nánay Lajos könyvnyomdájába Baján, intéződének. Barátaink és jóakaróink szeretetébe, t. e. közönségünk kegyes jóindulatú hajlamaiba ajánljuk lapunkat. Baján, 1890. évi augusztus havában. Dr. Lemberger Armin, felelős szerkesztő. Stern Adolf, főmunkatárs. Nánay Lajos, kiadó-tulajdonos.

Hirdetmény. Zombor szab. kir. város tanácsa részéről ezennel közhírré tétetik, hogy a föld és birtok után 1890. évre kivetett általános jövedelmi pótdóról szóló adókielviteli lajstrom, az 1888. évi 44. t. e. 16. §-a értelmében 8 egymás után következő napon vagyis 1890. évi augusztus 20-ától augusztus hó 27-éig bezárólag, a város adóügyi osztályánál mindenki által — betekinthez végett közszemlére kitétetik, azon figyelemmel, hogy a fentemlített adónem ellen mindazok, kik a kivetésben meg nem nyugszanak az ellen 15 nap alatt felszólamlást terjeszhetnek elő a város polgármesterénél és pedig: a) azon adózók kik a megelőző évben a kivetési lajstromban tárgyalt adónemmel már megtróva votak a lajstrom közszemlére kitételének napját követő 15 nap alatt. b) Azon adózók pedig kik a kivetési lajstromban kivetett adóval a folyó évben első ízben rovatatt meg adótarozásuknak az adókönyvecskébe történt bejegyzését követő 15 nap alatt. Elkészve beadott felszólamlások figyelembe vétetni nem fognak. Zombor, 1890. évi augusztus hó 16-án. Dr. Csíhás Benő, polgármester.

Vigyázatlanságból. Baján Bittner Antal borbélyeség, a löfegyver vigyázatlan használása folytán, Purger Lajos 11 éves fiút vesélyesen megsebesítette.

A honvédség köréből. Ofelése a király f. évi augusztus hó 11-én Ischlben kelt elhatározásával: rittersfeldi Kreybig Károly vezérőrnagynak, a 45-ik honvéd gyalog dandár parancsnokának, saját kérelmére a jól megérdemelt nyugállományba helyezését, mint közölték, elrendelte és az alkalommal neki a címzetes altábornagyi jellegű díjmentesen adományozta; helyébe a 45-ik honvéd gyalog dandár ideiglenes vezetésére kivezényelt szigetzentniklói Bakonyi Károly ezredesnek, ezen alkalmazásban való meghagyás mellett, az 5-ik honvéd gyalogezred számfelölti állományába helyezését elrendelte.

Ujvidékről a vármegyénkből ujonczó 6. gyalogezred egyik zászlóalja elhelyeztetett Stólacra s egy másik zászlóalj tér helyébe vissza. Tehát amennyi anyasírva fakad, éppen annyinak lesz öröme.

Uj üzletek. Berger Simon fehérmű mosóintézetet, Schlotzer Márton pedig szíjgyártó üzletet nyit, amaz a Trefort, emez a fűtécában.

Katonai lövésár lesz szeptember 14-én Zomborban, 16-án Zentán.

Helyreigazítás. A „Kalocsai N.“ multkori száma több diszputára alkalmas nyújtott cikkének személyes részét, a következőkben rektifikálta: **Helyreigazítás.** A mult szám vezércikkében a zentai iparos tanuló erkölcsi oktatásáról lévén szó, a Bácska című lap szerkesztőjét, tek. dr. Molnár István Lajos urat is megtámadtam, címzetes katolikusnak s azon zentai urak bűntársának neveztem, kik törvényellenesen holmi általános (bölcséleti) erkölcs-tanra oktatják az inasokat, a helyett, hogy a törvénnyel egyezőleg a felekezeti vallásoktatásokról gondoskodnának. Biztos forrásból értesülvén arról, hogy akkoron, midőn a megtámadásra okul szolgált cikk a Bácskában megjelent, Molnár ur távol volt Zomborból, s így valaki más, az ő tudta s beleegyezése nélkül, vette be a lapba a kérdéses közleményt, *szívesen vonom vissza*, a fönnbbit rá alkalmazott *szavakat* s nagyon örvendek, ha őt ezen visszavonás kielégíteni s megnyugtanni fogja. A cikk írja.

Az idők jele. Ujvidéken egy 600 frrtal javadalmazott zsidó tanító állásra 93 pályázó jelentkezett.

Eladó sörház. A kulai sörház szept. 3-án el fog árvereztetni.

Kitüntetés. A kulai dalárda volt elnökét Sztojkovits György zombori törvényszéki bírót tiszteletbeli elnökévé választotta s az erről szóló oklevelet küldött-séggel nyújtotta át.

Egy hivatalnoki család, jó házából való, a gymnasium, egy a középkereskedelmi iskola alsóbb osztályaiba járó tanulókat az iskolai évrada, egész el-tartásra elvállal. Hol? megmondja e lap kiadóhivatala.

Uj zeneművek. Rózsavölgyi és társa cs. és kir. udvari zeneműkereskedésében megjelent és kapható „A pásztorfiú.“ Dal. Költeményét és zenéjét szerző Kulifly Izabella. Ara 50 kr. — Magyar nóták. Felsőmagyarországi dalmotivumok után zongorára szabadon átírta és előszóval ellátta Ábrányi K. Ara 1 frt 80 kr.

Papválasztás Ó-Becsen. Csütörtök délutáni kelettel sürgönyzik nekünk: Plébános nagy lelkesedéssel mellett Fonyó Pál, süködi plébános, pápai káplán választott meg negyven szavazattal. Fonyó Pálban élete delén levő, tetterős, ambiciózus papot, polgári ügyekben is rutinizott vezérembert, országosan is jól hangzó nevű tanfőrujt nyer városunk. Egy kiáltás hangzik minden-felé: Eljen Fonyó Pál, szeretett plébánosunk!

Lapszemle.

Dr. Pávlovits István által hazafias szellemben szerkesztett „Nase Doba“ (Korunk) f. évi 60-ik számában igen érdekes vezércikk jelent meg, mely a békéről és a keleti eseményekről szól és tartalma lényegében a következőleg hangzik:

„Mi kételkedünk a keleti eseményekben, amelyek időközönként szikráikkal mutatják, hogy a parázs — mely kivülről meg van szorítva és betakarva — még sem aludt ki egészen és még előbb-utóbb szelelőt fog találni. A n... i esemény sem volt tudja az isten milyen fontos, de azért annak idején mégis majdnem lángba borította egész Európát. Törökország nem beszélne oly büszkén Oroszországgal, ha nem volna más valaki a háta mögött is, ki az egyik nemzetnek kedvez, míg más nemzeteknek a Balkánon életerejét mardossa. Hogy Oroszország mért enged magából csufot űzni, azt ő legjobban fogja tudni, de bizonyára azért nem, mert

fél Törökországtól, hanem azért, hogy egy más hatalom, mely ugyan az egész dologban hallgatóság viseli magát, de titokban élénken foglalkozik a keleti eseményekkel; e hatalom csak alkalmas pillanatra vár és akkor kifogja önteni egész haragját. Szerbia és Görögország miatt nem fog Oroszország egy lépést sem tenni, ha csak lesz saját érdeke, mert ezt megmutatta nemrégiben az „akárom is, nem is“ féle vállalkozásával minden írásbeli jegyzés nélkül. Jobban érdekli őt a bolgár elem, mint a szerb, mert azt akarja, hogy a bolgárok O-Szerbiában megerősödjének; mert a szultánnak kiadott ironikus megjegyzése nem történt hiába, amely pedig a következőleg szól: „Oroszország kívánságának tettünk eleget akkor, midőn bolgár püspököket kineveztünk O-Szerbiába.“

Hogy ez így van, bizonyítja azon tény, hogy az orosz követ Nedilov és az orosz kormány mélyen hallgatnak, már pedig a közmondás itt is valószínű, „aki hallgat, az meggyűszik.“ Görögország és Szerbia belátták, hogy a szultán rendelete a végtelékig őket illeti és így jogaikat kell keresni Törökországtól, mert ha egyszer O-Szerbia és Macedóniában a bolgárok megerősödnének, akkor minden jogos követelésük hiába való. Oroszországnak ezért azonnal akcióra kellene lépni, de erre Oroszország részéről nincsen semmi kilátás. Oroszország népe és kormánya nem barcol a bolgár nép, hanem a mai bolgár kormány ellen. Oroszország érdeke kívánja, hogy a bolgár nemzet erősödjék a görög, de különösen a szerb elem ellen. Szerbia nagyon csatlakozik, ha azt hiszi, hogy Oroszország segítségével Nagy-Szerbiává válhat, mert neki utjában volt Lengyelország is és e szerint nem volna reá nézve Nagy-Szerbia sem alkalmas, mert Oroszország egyedüli kívánsága az, hogy minden szláv állam Oroszországba olvadjon be. Görög- és Szerbiának teljes igazságunk van, hogy a bolgárok ellenében jogukat megakarják őrizni, de csak ne bízzanak nagyon Oroszországban. Különösen Szerbia ne támaszkodjék idegen segítségre s anyyi keserű tapasztalatok után ne hívjon ki idegen állományt maga ellenében. Utcai botrányokkal és gyűlésekkel nem lehet semmit sem megoldani, még kevésbé lármával valakit megijeszteni.

Továbbá a végcélról tervnek is kell lenni; idejekorán az erők összegyűjtendők és nem szétforgácsolni a pártoskodás által. Azért a szerb radikálisok is szívrokre vehetik egy belgrádi hírlap azon tanácsát, hogy az összetartásban rejlik egy nemzet ereje. Szerbia helyesen fog cselekedni akkor, ha a tulso elemet megbolázza, hogy szűnjének meg utcai tüntetéseket rendezni s ne henegejenek az idegen hatalmak, de különösen a szomszéd állam ellen. Arról is szükség gondoskodni, hogy ne legyen gazdasági háború sem, mert az árthat ugyan Ausztria-Magyarország kereskedelmi forgalmának, de Szerbiára, mint ifju és kicsiny államra végtetessé válhat különösen akkor, ha benne még politikai ügyek is összebugyolodnak. A félhivatalos „Odjek“, mely a radikálisoknak közlönye bármiként is kételkedik a háruas szövetség erejéről és Ausztria-Magyarország megbízatásáról Bosznia és Hercegovinát illetőleg, legjobban cselekedne, ha Szerbia előbb saját háza előtt söpörne, mert ha a mai pártoskodásban megmarad, akkor Szerbia szava az európai mérlegen nagyon keveset vagy éppen semmit sem fog nyomni. Szerbia kedvéért egy hatalom sem fogja saját ügyét kockára teni.

Menj bölcsen, hogy boldogul ne vesz el.“

Ujvidék, 1890. aug. 18.

Szalay György.

MINDÖRÖKKÉ — SOHATÖBBÉ.

(Írta: Derner Irma.)

Felviradt a gyönyörű júliusi regg. A nap feljött az égen s első sugarai lecsókolták a nyíló virágok szirmairól a harmatot. A kis város élénkülni kezdett s a fűtea egyes házainak megnyílt ablakai közt láthatóvá lesz a szép szobacicusok gömbölyű arca.

Marton Ákos kir. járásbíró ur ablakainak nehéz függönyein is behatolt egy ragyogó nap sugar s felkelté édes álmából a járásbíró urat. Marton órájára tekint s látja, hogy bizony már kilenc óra.

Pár pere múlva elvégi ültözékét s sietve megy az ebédőbe, ahol türelmetlenül várja özvegy édes anyja s nővére az alig 16 éves Marton Izabella. A járásbíró ur nővére nem szép leány, de van arcában valami végtelen kedves kifejezés, mely lebilincseli az embert. Egyik szeme kék, a másik fekete. Ha a kék szemét nézi az ember, azt hiszi, hogy a mosolygó eget vagy a patak partján nyíló kedves nefejezet látja. Mig ha a fekete szemébe tekint, azt véli, hogy éjszakát lát telve demonokkal. Aranysóke dús haja valóságos koronát képez márványfehér homloka körül. Termete karesú, magas. Nines egy közös vonása bátyjával, mintha nem is testvérek lennének. Marton Ákos magas, erőteljes férfi, alig 30 éves. Nyájas barna szemű s szép gesztenyeszínű dús haja van, melyet oldalt választ el.

Arcszíne szép. Leányosan fehér s rózsás. Hajlott orra van s kicsi szöke bajusz ékíti cseresnyepiros ajkait. Szóval szép ember.

Beléptekor Bella eléje szalad, átöleli bátyját s félíg trefás, félíg aprehenzív laugon mondja: Istenem Ákos, hogy lehet valaki ilyen rest. Most kell reggelizni jönni?

— Lásd kis hugom, tegnap mulattam, hát nem szabad haragudnod, hogy későn keltem fel. — Lefejté huga ölelő karjait nyakaról, megcsókoltá anyja kezét s helyet foglalt az asztalnál.

— Hogy mulatál tegnap Ákos? — kérde az öreg Martonné. — Milyen volt a két Waldberg leány? Beszélj az estélyről.

— Először is Waldberg Adelinnek igen rosszul esett, hogy ti nem jöttetek el. A mint a terembe léptem, felém sietett, s amin legjobban csodálkoztam, nem volt oly büszke, oly hideg, mint aminő szokott lenni, midőn Bella távolmaradásának okát kérdezé. Sőt határozottan mondhatom Belluskám, hogy az a hideg, büszke teremtés valóban fájjalta kimaradásodat.

— Én nem értem — szólt Bella — mindenki olyan büszke, érzéketlen teremtésnek tartja Adelint s én nem tanultam egy ismerni őt. Légy róla meggyőződve Ákos, hogy Adelin keblében melegen érző szív dobog.

Az ifju Marton kedélyesen kacagott fel:

— Ugyan hagyj abba, Waldberg Adelin és érző szív, hisz ez lehetetlen?!

— Ne itél el Ákos. Én tudom, hogy Adelin kö-zönye, hideg büszkesége színellett. Nemcsak saját családja, de mindenki azt mondja, hogy Adelin éppen olyan vig, eleven leányka volt, mint nővére Fatime s csak igen rövid ideje annak, hogy így megváltozott. De hiszen emlékezhetsz, mikor ide lettél kinevezve s mi az első mulatságon részt vettünk, milyen volt Adelin, mint egy eleven ördög, oly csintalan.

— Igazad van gyermekem — szólt közbe Martonné — úgy megszerettem akkor Adelint s oly rosszul esett nekem később az, hogyha meglátogatott, csak a lehető legrövidebb ideig maradt itt s akkor is nyugtalan volt, folyton az ajtó nyílására figyelt s látszott az arcán, milyen jól érzi magát, ha távozhatik.

— Waldberg Adelin roppant szépséges egy leány. Sokszor látom mosolyogni, ha fiatal emberekkel beszél s ha csak közeledni lát, elkomorul. Ha köszönök neki, tetőtől talpig végig nézi az embert. En sosem bántottam meg s mégis látom, hogy ki nem állhat.

— Képzeld, semmi egyéb részéről — szólt Bella. Nekem nincs több olyan jó barátom, mint a két Waldberg leány. De ha kérlek, melyik tetszik jobban, vagy melyik kedvesebb nekem, mindenesetre azt mondom, hogy Adelin.

— No már pedig mondhatom, hogy Fatime sokkal kedvesebb. Mindig aranyos jó kedvében van, nem olyan.

— Ne szólj többet — kiálta hevesen Bella. — Én szeretem Adelint s tudom, hogy te sem meggyőződésből beszélsz.

— Nem vitatkozom veled többet, mert még megharagszol. Isten veled! — szólt kalapját véve, kezét nyújtá nővérenek, míg anyját megcsókoltá. De Bella nem veszi észre a felé nyújtott kezét s hirtelen elhagyja a szobát.

Az anya egyedül maradt, fájt szerető szívének gyermekei civódása, mert gyengéden szerette mindkettőt. Öregségének vigasztaló anyala volt Bella, míg Ákos jólétük fentartója.

Waldberg Jenő tekintélyes ügyvéd házána fényes estélyre folytat az előkészületek; Waldberg Jenőné született Szentirmay Anna névnapját tartották. Házuk a tó partján fekvő gyönyörű kerttel körülvéve, melynek drót kerítésén felütött a két Waldberg leány kedvenc virága, a golgotha virág és a borostyán.

Waldberg Fatime volt az idősebb, 18 éves, alacsony, de igen szép leány. Gyönyörű azurkék szemek, kicsi eper ajkak, gyöngyör foga s az az ellenállhatlan kedves modora bájosá tették őt.

Waldberg Adelin csak 16 éves még. Magas, elegáns, karesú alak. Fehér arca, ragyogó fekete szemek, melyet ives szép szemöldök körít s hosszú selyem pilla árnyékol. Gyönyörű gesztenyeszínű haja, ha kibontja, mint palást fut végig természetén, ha feltűti, koronát képez szép elefántesont fehér homloka körül. Első tekintetre lebilincsel. Rohamosan hódít s feledni nem lehet. Ha valaki úgy estenden meghallja énekelti ezüst csengésű hangjával, amely kimondhatlan édes s szívhez szóló, sokszor, ha egyedül van, azon kapja magát rajt, hogy vágyik hallani még egyszer azt a hangot; hogy, bármit tesz, füleibe cseng az az édes, lágy hang. S ilyenkor természetesen a hang tulajdonosa is megjelen az ábrándozó lelki szemek előtt, azokkal az éj szemekkel s mosolyal eper kicsi ajkai körül.

Mindenki szebbnek tartotta Adelint, mint Fatimet s valóban sokkal szebb is volt. Igaz, hogy rövid idő alatt roppant változón ment keresztül kedélyhangulata. Nem volt többé az a kacagó, örökké csicsorgó kis vadgalamb — mint ahogy édes atya nevezte — de ezt annak tulajdonították, hogy most lépett a nagy leányok sorába s ez komolyította meg. Pedig családtagok.

Waldberg Adelin kedélyének hirtelen változását nem más, csakis Marton Ákos megjelenése okozta. Ábrándjainak megtestesült ideálja volt a járásbíró. Az első találkozásnál, midőn szemét felveté rá, sorsa el lett döntve. Szerelmes lett Marton Ákosba s titkát gondosan rejtgette. Marton Ákos eleinte kerítette Adelint, de később rabja lett a szép leánynak. Gyengéden, végtelentl megszerette őt, de Adelin hidegsége távol tartotta. Ha találkozott vele, futólag köszöntötte s bárhol találkozott az ünnepezt szép Waldberg leányokkal, mindig inkább Fatime körül volt s ahol szerét ejtette, megbosszantotta Adelint. Hidegséggel akarta Adelint legyőzni s csalódott, mert Adelin annál inkább fumigálta.

Egy napon a két testvér együtt ült, kézimunkával elfoglalva a lugasban. Fatime igekezett Adelint felvidítani, de ez nem sikerült neki. Végre így szólt:

— Delli, ne légy olyan komor, lásd, ha így összevonod szemöldöeidet, nem merek beszélni sem. Pedig ugy illenek, hogy én legyek a komolyabb, mert nénekd vagyok. De hát hallgass rám!

— Hallgatok drágám, csak beszélj! Mit is akartál mondani? Nézd kicsikém, már nem vonom össze a szemöldöimet, mert elriasztlak veled; no beszélj! biztatta Adelin Fatimet.

Fatime letette munkáját s a levegőbe bántult.

— Igen, de hogy is kezdjem? Hát szerelmes vagyok.

Adelin mosolyogva tekintett rá.

— Te szerelmes? És kibe?

— Hát, hát —

— No ki veled!

— Hát Marton Ákosba.

Adelin arca halálsápadt lett, munkája kiesett kezéből s mereven nézett Fatimera.

— Te Marton Ákosba?

— Igen. De édes Dellim, mi különös van abban?

Tudom, hogy te régen haragszol rá, azután nem említed a nevét; de ugy-e angyalom a kedvemért ezentul szívesebb léssz hozzá?

Adelin nem felelt. Kinos sóhaj szakadt fel kebléből s átölelte nővérét, zokogott.

— De mi lett az Istenért, Adelin?

— Semmi, semmi, csak jól esik hallanom, hogy boldog vagy.

Fatime! Fatime! hangzott e percben s Adelin egyedül maradt a lugasban, mert a hívó hang édes anyjuk volt. Fáradt fejét lehajtotta, a mohos kőpadra szorítva égő homlokát. Nem sirt már, a könnyek megszáradtak selyem pilláin, csak olykor szakadt fel kebléből egy-egy kínos sóhaj.

— Hát igaz, nem csalódtam. Irgalmazz én Istenem! — kiáltá, kezét feje fölé összekulcsolva — megörülök. Oh, mennyire szerettem! Akos, én édes mindennem!

Léptek zaját hallja a kavicsos uton, feláll, mosolyt erőltet elfehéredett ajkaira, midőn megpillantja édes atyját.

Eléje szalad, megcsókolja kezét.

— Hála Istennek, hogy megtaláltalak. Eredj, segíts Fatimenak s aztán öltözz át; így csak nem fogadod a vendégeket!

Adelin lassu léptekkel ment a ház felé, hogy az estélyre elkészüljön. Tudta, hogy ott lesz Marton Akos s félt a találkozástól.

A vendégek már mind együtt voltak, mikor a házi ur ünnepelt szép leánya, Waldberg Adelin a terembe lépett. Általános esodálatot keltett; halványkék ruha fődte gyönyörű természet. Szőke hajába nefejeles koszu volt tűzve. Ilyen szép még sohasem volt. Fatime fehér ruhájába, apró rózsabimbókkal éjszini fekete hajában igen kedves jelenség volt.

Adelin szeméi a Marton családot keresték. Marton Akos e percben lépett a terembe s Adelin feléje sietett, hogy Bella távolmaradásának okát kérdezze. Nyájasan nyújtotta kezét az ifjúnak, ki elragadtatással szemlélte őt.

— Hát a néni és Bella?

— Nem jöhettek, anyám gyengékedett s Bella nem akarta egyedül hagyni.

— Be sajnálom — szölt, s a többiekhez tért vissza.

Fatime boldog volt. Eszrevette ugyan, hogy Adelin roppant halvány, de ezt annak tulajdonította, hogy nehezére esik neki még most Martonhoz szívelyesebbnek lenni.

A vaesora alatt Marton Fatime mellé került. Kedélyesen beszélgettek. Fatime arca ragyogott az örömtől s ez nem kerülte ki a járásbíró ur figyelmét.

Bella rég elárulta már neki Fatimenak irányában érzett szerelmét s ő mindeztideig nem hitte azt el, de ma tapasztalta, hogy hoga igazat mondott. A szép leány egész lelke szemében volt, melyek ragyogtak a boldogságtól, mint két drágakő. Lelkében szánta ezt a szép leányt, mert lugát szerette. Tudta, hogy egyikök áldozat lesz, vagy ő, vagy a leány, de azt nem sejtette, hogy legtöbbit az a szép büszke leány fog szenvedni, aki ott enyegleg unokafivérrel.

Adelint felkérték, hogy énekeljen. Fatime a zongorához ült, hogy játékaival kísérje. Marton ott állt a zongora mellett, szemben Adelinnal, leste ajkairól a hangot. Adelin énekelt, mint még soha. Szép szemében könny rezgett, amint énekelt:

„Átölelte az eget a szivárvány.

Csak én vagyok, csak én maradtam árván;

Az a legény, kit oly forrón szerettem,

Mást ölelget, mást szeret, de nem engem.”

Hangja rezgett, átérezte a dal minden szavát. Erőt vett felindulásán s még egyet énekelt, mely még inkább illett reá, mint az első.

„Alig, hogy csak megszerettem,

Hej! de mindjárt elvesztettem.

Csak siratom, csak siratom, a galambom.”

Minden szembe könny szökött, csak Adelin kacagott. Nem hittem volna, hogy még az én előadásom is megindíthat valakit. E napon az a különben hallgatag, csendes leány olyan vig volt, hogy mindenki esodálta. De a figyelmes szemlélő észrevehette, hogy e jó kedv csak takarója a keblében levő végtelen keserűségnek.

Mikor észrevétlenül eltűnhetett, lement a kertbe. Az éj gyönyörű volt. A hold nyájás sugarai megvilágították a kert fehér kavicsos utait. Adelin a lugához ért. E percben hangokat vélt hallani. Figyelt. Igen a lugasban kell lenni valakinek. Nesztelenül ment közelebb. A hold fényénél megismerte Marton Akost és Fatimet.

Lábai mintha gyökeret vertek volna, úgy állott meg. Tisztán megértette, amint Akos, az ő imádott Akosa, megígérte Fatimenak, hogy holnap megkéri kezét édes atyjától s látta, hogy elhagyják a lugast. Látta, amint végig mentek a gesztenyefa soron, látta jól, hogy Fatime feje ott pihent az ifju vállán s aztán fejéhez kapott s szaladni kezdett a ház felé, de alig tett néhány lépést, midőn ajultan rogyott a pázsitra. Sokáig feküdt eszméletlenül ott a fűvön, anélkül, hogy valaki észrevehette volna a teremben távolmaradását; míg végre eszmélete visszavért. Felugrott, rendbeszedte haját s lesietett a mulatók közé!

Az estély véget ért s a két leány közös szobájába vonult. De szeméiket kerítte az álom. Mindegyik tudta, hogy a másik ébren van s nem merde egyiksem megtörni a csendet.

Végre a jótékony álom lefogta fáradt pilláikat. A nap már jó magasan állott az égen, midőn a két leány felebredt.

Sietve öltöztek fel s a kertbe mentek, hol rendszeren a reggelit szokták elkölteni.

Adelin arcát halalos sápadtság borította, mire édes atyja azt a megjegyzést tette, hogy: „Delliből nem jó virasztó lett volna. Nézzétek ez az egy éj is, hogy elvette arcának rózsás színet.” Hej, ha tudta volna a jó öreg Waldberg, mi nyomja leánya szívét, nem vette volna tréfára a dolgot?

Reggeli után Adelin könyvet vett kezébe s a kert árnyas után sétálva olvasta Beniczkyne „Nem ismerem a könyvből s látja Marton Akost a házból kilépni édes atyja és Fatime kíséretében. Látta milyen szívelyesen nyújtotta kezét az öreg ur Akosnak s ez megfűjtett előtte mindent. Tehát megtörtént. El vagy választva tölem örökre én édes egyetlen szerelmem! Zokogva dől a tó partján levő gyeppágyra. Oh Akos, Akos! Egy kéz gyengéd érintése rázza fel kínos fájdalomtól s feltekintve maga előtt látja szíve bálványát, Marton Akost. Megdöbben. Halk sikoly hagyja el ajkait s aztán zokogva veti magát az ifju keblére, gyönyörű karjaival átöleli őt s beszél a lábetegek ideges rémes hangján.

— Akos én szerelmem, boldogságom, szeretlek, meghalok érted! Nem szerettem senkit úgy, mint téged. Oh bocsáss meg nekem, szeress én édes mindenem! Életemek egyedüli reménye, boldogsága te vagy! Egy kínzó gyötrelmet szerelmedet nélkülözni... halál általa feledtetni! Oh szeress — imádkozza a szép leány s könnytől ázott arcát az ifju keblére rejt. — Lásd milyen nyomorult vagyok! Megörülök, mert szeretlek én egyetlen üdvösségem. Szavait érthetlenné teszi zokogása.

Marton lecsókolja a könnyeket Adelin szép arcáról és suttogja:

— Ne félj, én szerelmem, drága, kicsi angyalom. Visszaadom a gyűrűt, tied leszek, tied szerelmem.

Adelin eszmélni kezd. Felkapja szép fejét az ifju válláról, arca ismét halottápadt, amint Akos kezét megragadja s beszél. De hangja, mintha sirból jönne, oly tompán, éretlenül hangzik. Keze reszket, ájulás környezi, véresre harapja megfehéredett ajkait, hogy lecsendesítse a tomboló vihart keblében.

— Isten örökjön felettünk Akos. Oh mennyire vétkeztem Fatime ellen — folytatá, míg kis kezével elfődte arcát. — Ön nem léphet vissza. Fatime sokkal jobban szereti magát, semhogy le tudna mondani szerelméről. Ön nyíltan eljegyzett vőlegénye Fatimenak s nekem sógorom lesz. En tudom, ha visszalép, Fatime meghal s beláthatja, hogy bármennyire szeretjük is egymást, mi boldogok nem lehetünk, mert Fatime szelleme örökké köztünk lenne. E sok szenvedésnek egyedül én vagyok az oka. Tudom, hogy végtelen büszkeséggel vitte e lépésre. Ha el tudom viselni én e csapást, viselje el ön is, hisz férfi. Szeretem, szeretni fogom mindörökké s mégis soha — soha többé nem fogja ezt ajkaimról hallani! — Hangja elakadt, nem zokogott, csak mereven bámult a tó vizére.

Azokban a ragyogó éj szemekben oly különös fény látszott, melyet csak az örülteknél láthatni. Akos karjaiba zárta s zokogott mint egy gyermek. — Szeretsz mindörökké — és mégis soha, soha többé. — Adelin kibontakozott az ölel karokból s futott a ház felé, midőn a lépcsőközött ért, öntudatlanul rogyott össze.

Rémülten vitték szobájába, orvost hívtak, ki nagynehezen magához téríté. A szép beteg Fatimet hívta. Fatime letérdelt az ágyhoz, fejét oda hajtva a párnákra, suttogta:

— Mi bajod édes Dellikém? Gyógyulj meg drágám, lásd olyan öröm van a háznál. Nézd kincsem, menny-asszony vagyok. Marton Akos araja.

Bágyadt mosoly hagyta el Adelin ajkait. Légy boldog kicsikém s szeress engem. Felsőhajtott s a szép testből elrepiült a lélek örökre. Fatime zokogva borult a kedves halottra. Meghalt, mert nagyon tudott szeretni. Meghalt; a szíve repedt meg!...

Waldberg Adelin halálának híre mint futó tűz terjedt el a városban. Az orvos azt állította, hogy iszonyu rázkódástól kellett keresztül mennie, mert szíve repedt meg.

Marton Akost mint villámcsapás érte e bir. Egyedül ő tudta, miért halt meg az a szép leány s ez közel vitte a megörüléshez.

Másnap impozáns temetés vonult a városon végig. A legszebb leányt temették el. Családjá megtörtén követte a koporsót. Fatime vőlegényének arcáról mindenki leolvashatta az iszonyu fájdalmat. Waldberg Adelin koporsóját egyetlen egy koszu díszíté, mely kedvenc virágából, a mystikus golgotha és a kevéss nefejeles virágából volt fonva. Fehér és égszínkék szallagjain e két szó olvasható: **M i n d ö r ö k k é — S o b a t ö b b é!**...

A közönség köréből.

A Rákóczy induló.

(Az adai t. műkedvelő uraknak szíves üdvözlé.)

Örömtelkre szolgált a „Bácska” mult számában olvashatni, hogy Ada nagyközönség intelligens elemei nemcsak buzognak a falusi élet egyhanguságának megzavarásán, történelj az bár nem kevésbé merész vállalkozás, mint egy kisebb-nagyobb szabásu zeneestély, rendezése utján. Nagy mulatság támadt azonban ugy e lapok redakciójában, mint támadt bizonyára Szentától Szóntáig, annak az öröndetes hírnek olvasására, melyet mi velünk szíltetett hírlapiról élelmességgel nem igénytelenebb forrásból, mint épen a t. műkedvelő urak köz-zétett concert-programmjából merítettünk.

Azt méltóztattak ugyanis irni ama bizonyos programban a t. concertező urak, hogy a Haynald biboros érsekünk névnappja előestéjén, e hó 24 én tartandó zene-soarén 8-ik darabként az az eredeti Rákóczy nóta fog előadtni úgy, „a mint 1709-ben tárogatón fűjták.”

Na már uraim, t. concertező urak, ez egy kissé bajos dolog leszen. Mert ámbár erre mi felénk is arrogálgunk magunknak, hogy tanultunk s talán tudunk is egy maroknyi históriát, de arról még mitsem hallottunk, hogy 1709-ben hogyan fűjték a Rákóczy-indulót? S hogy okulási hajlamainkat kielégítsük, ime most az adai concertet kellene meghallgatnunk, mert az adai urak ezt nemcsak tudják, de nyomtatásban is hirdetik. El is mennénk Adára, ha e nemes t. rékvésztünkben bennünket a többi közt a következő okok nem gátolnának: 1. az adaiaknak nincsen „tárogató”-juk, (néhány muzeumot kivéve, senkinek sincs az országban), tehát nem fognak tárogathatni; 2. senki sem él már azok közül, akik a Rákóczy indulót 1709-ben hallották, tehát az adaiakat nem bírjuk ellenőriztetni; 3. és végre, hogy 1709-ben valahol és valaki egyáltalán fűjta-e tárogatón ezt a nóta, erre nézve sem a magyar história, sem az adai concert-rendező bizottság számbavehető bizonyítékot fel nem mutathatván, kétségtelen, hogy Adán azt az 1709-iki Rákóczyt nem lehet sem elfűjni, sem pedig elzongorázni.

Lehet azonban, hogy e cím alatt ők is azt a mondva csinált „Rákóczy-kesergő”-t fogják előadni, melyet már mi is hallottunk s melynek ez a refrénje:

„Csantavéri kis bicska...”

(Nem közöltük volna a concert előtt ezen tréfásan kötekedő sorokat, ha nem tudnók, hogy az az elismert zenei kapacitás, aki a messzebirű adai concert élén áll, nem fog késmi a kételyt alaposan eloszlatni, illetve a kérdéses sorokat történelmileg kimagyarázni. Szerk.)

Gabonauzlet.

Augusztus hó 21-én.

Hetivásárunk a várakozásnak nem felelt meg. — A hozatal jelentéktelen maradt, a vételkedv ellenben kedvezőbb. Hangulat barátságos.

Áraink:

Buza	6.40—6.60
Zab	5.40—5.50
Árpa	4.90—5.00
Bab	6.80—7.20

Zembar, 1890 Bittermann Nándor könyv- és könyvmdájából

Naptár.

Augusztus.

Havi és heti nap	Katholikus naptár	Protestáns naptár	Görög-orosz naptár
22 Pént.	Timotheus	Alfonz	10 Lóricus
23 Szom.	B. Fülöp	Zachüns	11 Euplus D.
24 Vas	E 13 Bertal.	E 12 Bert.	12 G 12 Phoc.
25 Hétfő	Lajos király	Lajos	13 Maximus
26 Kedd	Samu	Samu	14 Micheas

Felelős szerkesztő: Dr. MOLNÁR ISTVÁN LAJOS.

Helyettesíti:

Laptulajdonos és kiadó: BITTERMANN NÁNDOR.

HIRDETÉSEK.

Házbérbeadás.

Felső város Flórián-utca 435. számú emeletes ház (régii posta) folyó évi november 1-től egyben, esetleg emelet és földszint külön is bérbe adandó.

Bővebb tudósítás Schaffner József háztulajdonosnál nyerhető.

5578. szám.

kig. 1890.

Pályázat.

Kupuszina községében üresedésbe jött községi szítlésznői állásra ezennel pályázat nyitattik s pályázók felhivatnak, hogy kellően felszerelt kérvényeiket folyó hó 30-ig alulirt szolgabíróságnál benyújtsák.

Ezen állás javadalmazása következő:

a) készpénzben 100 frt;

b) szítlésnéli segélynyújtásért 50 kr.

Apatinban, 1890. augusztus 13-án.

Főszolgabíró szabadságon:

Jeisel Henrik,

szolgabíró.

Egy lakás

a csendes-utcában, mely áll: 5 szoba, 2 konyha, élés- és fűskamra, padlás, pince és zárt folyosóból, november hó 1-től bérbe adandó.

Bővebbet Goldfahn Sándor kereskedésében (fűtca).

5066. szám.

polg. 1890.

Hirdetmény.

A zombori kir. törvényszék részéről közhírré tétetik, miszerint vagonbuktó Theodorovits Vuk elleni esodályban a formaszertü felosztási tervet a esodályos a esodályos 184. § a alapján jóváhagyta, minélfogva értesítetnek a esodályosok, miszerint szabadságukban áll, az elleni észrevételeiket a jelen hirdetmény közzétételétől számítandó 15 nap alatt az alulirt esodályosnál írásban beadni. A felosztási tervet pedig akár a esodályosok, akár a tömeggondnoknál megtekinthetik.

Egyttal arról is értesítetnek, hogy a netalán beadandó észrevételek tárgyalására f. évi szeptember hó 16. napjának d. e. 9 órája tűzött ki.

Zomborban, a kir. törvényszéknél 1890. évi július hó 3. án.

Hettesheimer s. k.,

kir. törv. bír., mint esodályos.

Eladó ház.

Zomborban a belvárosban, Széchenyi-körut és korona-utca, az elemi iskola mellett levő 234. sz. sarokház, ugyszintén egy jó zongora és butorok szabadkézből eladók az alulirt tulajdonos által.

3—1

Eirich Antal.

Tekeasztal

teljes felszereléssel vételre vagy használatra kerestetik. Szives ajánlatok a kiadóhivatalba kéretnek.

3—1